

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 6Csp/25/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7823200512
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ing. Judita Gabonaiová Hrenčuková
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2023:7823200512.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou Mgr. Ing. Juditou Gabonaiovou Hrenčukovou, v právnej veci žalobcu UBC 2020, k.s., so sídlom Zelinárska 6, 821 08 Bratislava, značka správcu: S 2009, ako správca úpadcu: Silverside, a.s. v konkurze, so sídlom Plynárenská 7/B, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 50 052 560, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou VIVID LEGAL, s.r.o., so sídlom Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava, IČO: 36 807 915, proti žalovanému A. B., narodenému XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, XXX XX D., právne zastúpenému advokátom JUDr. Andrejom Cifrom, so sídlom J. Kráľa 5/ A, 984 01 Lučenec, IČO: 37 756 508, o zaplatenie sumy 9.787,16 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd **z a v ä z u j e** žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 4.715,78 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne, zo sumy 4.715,78 Eur od 06.04.2023 do zaplatenia, v mesačných splátkach po 150,- Eur, splatných od mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť, vždy do konca toho ktorého mesiaca až do úplného zaplatenia, pod hrozbou straty výhody splátok nezaplatením ktorejkoľvek splátky.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu žalobcu **z a m i e t a** .

III. Súd **n e p r i z n á v a** stranám sporu náhradu trov tohto konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 9.780,16 Eur (istina vo výške 5.827,94 Eur, zmluvný úrok vo výške 852,80 Eur, zmluvný úrok z omeškania vo výške 2.166,84 Eur, zmluvná pokuta vo výške 932,58 Eur) spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.789,40 Eur od 01.10.2022 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % zo súm omeškaných splátok úveru: zo sumy 195,08 Eur od 21.06.2020 do 23.06.2020, zo sumy 191,58 Eur od 24.06.2020 do zaplatenia, zo sumy 195,08 Eur od 21.07.2020 do zaplatenia, zo sumy 195,08 Eur od 21.08.2020 do zaplatenia, zo sumy 195,08 Eur od 21.09.2020 do zaplatenia, zo sumy 195,08 Eur od 21.10.2020 do zaplatenia, zo sumy 195,08 Eur od 21.11.2020 do zaplatenia, zo sumy 195,08 Eur od 21.12.2020 do zaplatenia, zo sumy 195,08 Eur od 21.01.2021 do zaplatenia, zo sumy 195,08 Eur od 21.02.2021 do zaplatenia, zo sumy 195,08 Eur od 21.03.2021 do zaplatenia, zo sumy 195,08 Eur od 21.04.2021 do zaplatenia, zo sumy 195,08 Eur od 21.05.2021 do zaplatenia, zo sumy 195,08 Eur od 21.06.2021 do zaplatenia, zo sumy 195,08 Eur od 21.07.2021 do zaplatenia, zo sumy 195,08 Eur od 21.08.2021 do zaplatenia, zo sumy 195,08 Eur od 21.09.2021 do zaplatenia, zo sumy 195,08 Eur od 21.10.2021 do zaplatenia, zo sumy 195,08 Eur od 21.11.2021 do zaplatenia, zo sumy 195,08 Eur od 21.12.2021 do zaplatenia, zo sumy 195,08 Eur od 21.01.2022 do zaplatenia, zo sumy 195,08 Eur od 21.01.2022 do zaplatenia, zo sumy 195,08 Eur od 21.02.2022 do zaplatenia, zo sumy 195,08 Eur od 21.03.2022 do zaplatenia, zo sumy 195,08 Eur od 21.04.2022 do zaplatenia, zo sumy 195,08 Eur od 21.05.2022 do zaplatenia, zo sumy 195,08 Eur od 21.06.2022

do zaplata, zo sumy 195,08 Eur od 21.07.2022 do zaplata, zo sumy 195,08 Eur od 21.08.2022 do zaplata, zo sumy 195,08 Eur od 21.09.2022 do zaplata, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % zo súm omeškaných mesačných nákladov spojených s poistením: zo sumy 20,80 Eur od 21.03.2020 do 23.06.2020, zo sumy 20,80 Eur od 21.05.2020 do 23.06.2020, zo sumy 20,80 Eur od 21.06.2020 do 16.09.2020, zo sumy 20,80 Eur od 21.07.2020 do 16.09.2020, zo sumy 20,80 Eur od 21.08.2020 do 16.09.2020, zo sumy 20,80 Eur od 21.09.2020 do zaplata, zo sumy 20,80 Eur od 21.10.2020 do zaplata, zo sumy 20,80 Eur od 21.11.2020 do zaplata, zo sumy 20,80 Eur od 21.12.2020 do zaplata, zo sumy 20,80 Eur od 21.01.2021 do zaplata, zo sumy 20,80 Eur od 21.02.2021 do zaplata, zo sumy 20,80 Eur od 21.03.2021 do zaplata, zo sumy 20,80 Eur od 21.04.2021 do zaplata, zo sumy 20,80 Eur od 21.05.2021 do zaplata, zo sumy 20,80 Eur od 21.06.2021 do zaplata, zo sumy 20,80 Eur od 21.07.2021 do zaplata, zo sumy 20,80 Eur od 21.08.2021 do zaplata, zo sumy 20,80 Eur od 21.09.2021 do zaplata, zo sumy 20,80 Eur od 21.10.2021 do zaplata, zo sumy 20,80 Eur od 21.11.2021 do zaplata, zo sumy 20,80 Eur od 21.12.2021 do zaplata, zo sumy 20,80 Eur od 21.01.2022 do zaplata, zo sumy 20,80 Eur od 21.02.2022 do zaplata, zo sumy 20,80 Eur od 21.03.2022 do zaplata, zo sumy 20,80 Eur od 21.04.2022 do zaplata, zo sumy 20,80 Eur od 21.05.2022 do zaplata, zo sumy 20,80 Eur od 21.06.2022 do zaplata, zo sumy 20,80 Eur od 21.07.2022 do zaplata, zo sumy 20,80 Eur od 21.08.2022 do zaplata, zo sumy 20,80 Eur od 21.09.2022 do zaplata, sumu vynaložených nákladov vo výške 7,00 Eur a nahradiť trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca je správca konkurznej podstaty úpadcu - spoločnosti Silverside, a. s. v konkurze, na majetok ktorej bol Uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 29.09.2022, sp. zn. 31K/25/2022 vyhlásený konkurz. Uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku SR č. 187/2022 zo dňa 29.09.2022. Žalovaný je fyzická osoba, ktorej žalobca na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo (variabilný symbol) 103956105 uzavretej dňa 10.07.2019 medzi žalobcom a žalovaným poskytol spotrebiteľský úver nasledovne: istina vo výške 6500,00 EUR (článok II. Zmluvy), zmluvný úrok vo výške: 19,21 % p.a. (článok II. Zmluvy). Žalovaný Úver k dnešnému dňu nesplátil. Dňa 29.09.2022 bolo v Obchodnom vestníku SR č. 187/2022 pod číslom K056351 zverejnené Uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 22.09.2022, sp. zn. 31K/25/2022, ktorým Okresný súd Bratislava I vo výroku I. rozhodol o vyhlásení konkurzu na majetok spoločnosti Silverside, a. s. v konkurze. Dňa 10.10.2022 bolo v Obchodnom vestníku SR č. 194/2022 pod číslom K058318 zverejnené Uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 04.10.2022, sp. zn. 31K/25/2022, ktorým Okresný súd Bratislava I vo výroku II. rozhodol o tom, že do funkcie správcu ustanovuje JUDr. Jaroslava Jakubča, so sídlom kancelárie: Horné záhrady 2, 974 01 Banská Bystrica, číslo správcu: 1680. JUDr. Jaroslav Jakubčo ako správca úpadcu udelil dňa 14.10.2022 advokátskej kancelárii VIVID LEGAL, s. r. o. plnomocenstvo na zastupovanie žalobcu vo veci súdneho a mimosúdneho vymáhania nároku na zaplata dlhu žalovaného. Žalobca na základe Zmluvy poskytol žalovanému úver. Žalovaný sa zaviazal splácať úver prostredníctvom pravidelných mesačných splátok vo výške 195,08 EUR. Žalovaný dňa 10.07.2019 uzavrel so žalobcom Zmluvu o zabezpečení poistenia schopnosti splácať úver č. 103956105. Uzavretie Zmluvy o zabezpečení poistenia bolo dobrovoľné a nebolo podmienkou poskytnutia úveru dlžníkovi (bod 13. Zmluvy o zabezpečení poistenia), a tiež nebolo ani podmienkou uzavretia Zmluvy (článok XIII., bod 1 Zmluvy). Žalovaný sa zaviazal splácať mesačné náklady spojené s poistením vyplývajúcim zo Zmluvy o zabezpečení poistenia vo výške 20,80 EUR (článok 2. Zmluvy o zabezpečení poistenia), a to vždy spolu s pravidelnou mesačnou splátkou úveru (článok 10. Zmluvy o zabezpečení poistenia). Žalovaný sa dostal so splácaním úveru, ako aj so splácaním mesačných nákladov spojených s poistením do omeškania. Žalobca upomienkou č. 1 zo dňa 27.09.2020 vyzval žalovaného na zaplata dlžnej mesačnej splátky úveru, ako aj na úhradu nákladov za vystavenie upomienok v zmysle Sadzobníka poplatkov žalobcu a súčasne upozornil žalovaného, že si žalobca uplatňuje zmluvné a zákonné nároky spojené s omeškáním, t.j. zmluvnú pokutu a úrok z omeškania. Žalobca výzvou s názvom „Posledná výzva“ zo dňa 25.10.2020 vyzval žalovaného na zaplata dlžnej mesačnej splátky úveru a súčasne upozornil žalovaného, že (i) si žalobca od omeškania s úhradou príslušnej splátky uplatňuje zmluvné a zákonné nároky spojené s omeškáním, t.j. zmluvnú pokutu a úrok z omeškania, (ii) vymáhanie nárokov žalobcu môže byť odovzdané do mandátnej správy a (iii) že pokiaľ dlžná suma akejkoľvek mesačnej splátky nebude uhradená a s jej úhradou bude žalovaný v omeškání so splácaním viac ako 3 (slovom: tri) mesiace, žalobca môže pristúpiť k zosplatneniu celého dlhu zo Zmluvy. Žalobca si dovoľuje poukázať na ust. § 46 ods. 1 Zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v zmysle ktorého došlo dňom vyhlásenia konkurzu k splatnosti všetkých nesplatených pohľadávok a záväzkov úpadcu. Žalobca poukazuje na skutočnosť, že nakoľko bolo Uznesenie o

vyhlásení konkurzu zverejnené v Obchodnom vestníku SR dňa 29.09.2022, účinok zosplatnenia nastal dňa 30.09.2022 ex lege. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania so splácaním úveru, žalobca má právo na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 10 % p.a. z dlžnej sumy nezaplatennej splátky úveru od prvého dňa omeškania (článok IX. Zmluvy), na zaplatenie zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. z dlžnej sumy nezaplatennej splátky úveru od prvého dňa omeškania (článok II. Zmluvy), ako aj na zaplatenie zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. z dlžnej sumy zosplatneného úveru od prvého dňa omeškania (článok II. Zmluvy). Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou mesačných nákladov spojených s poistením, žalobca má právo na zaplatenie zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. z dlžnej sumy neuhradených súm mesačných nákladov spojených s poistením, a to od prvého dňa omeškania. Žalobca si voči žalovanému uplatňuje aj nárok na zaplatenie istiny (celková výška dlžnej istiny úveru) vo výške 5827,94 EUR, istiny (mesačné náklady spojené s poistením) vo výške 852,80 EUR, zmluvné úroky vo výške: 19,21 % ročne (článok II. Zmluvy), t.j. celkovo vo výške 2166,84 EUR, zmluvnú pokutu vo výške 10 % p.a. zo sumy vo výške 1789,40 EUR od 01.10.2022 do dňa podania žaloby, zmluvnú pokutu vo výške 10 % p.a. zo súm omeškaných splátok úveru, náklady za vystavenie upomienky č. 1 zo dňa 27.09.2020 vo výške 3,00 EUR a náklady za vystavenie poslednej výzvy zo dňa 25.10.2020 vo výške 4,00 EUR.

3. Súd v konaní vydal platobný rozkaz č. k. 6Csp/25/2023 - 39 zo dňa 20.03.2023, ktorým žalovanému uložil povinnosť uhradiť žalobcovi žalovanú sumu a nahradiť trovy konania. Žalovaný v zákonnej lehote podal prostredníctvom právneho zástupcu proti predmetnému platobnému rozkazu odpor. Žalovaný vo svojom odpore uviedol, že nárok žalobcu uplatnený v tomto konaní považuje za nedôvodný. Poukázal predovšetkým na prvotný právny titul na zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 103956105 zo dňa 10.07.2019 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 6.500 Eur ako aj Zmluvu o zabezpečení poistenia splácať úver č. 103956105 zo dňa 10.07.2019, ktorou mal žalobca zabezpečovať dojednanie poistenia pre žalovaného, za ktoré mal žalovaný platiť sumu 20.80 Eur. Predmetné zmluvy je nevyhnutné posudzovať spoločne v zmysle § 52a ods. 2 OZ. V predmetnej úverovej zmluve absentujú minimálne nasledovné obligatórne náležitosti: - podľa § 9 ods. 2 písm. k) - ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť - v úverovej zmluve je uvedená RPMN 20,60 % a celková čiastka vo výške 9.363,84 Eur. Nakoľko je nutné posudzovať úverovú zmluvu a zmluvu o zabezpečení ako jeden celok, má táto skutočnosť dopad aj na skutočnú RPMN a celkovú čiastku splatnú spotrebiteľom, ktorá je v skutočnosti 25,10 %, resp. 10.362,24 Eur,

- podľa § 9 ods. 2 písm. i) – výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia – v úverovej zmluve je uvedená nesprávna mesačná splátka vo výške 195,08 Eur. Nakoľko je nutné posudzovať úverovú zmluvu a zmluvu o zabezpečení ako jeden celok, má táto skutočnosť dopad aj na skutočnú výšku mesačnej splátky, ktorá je v skutočnosti 215,88 Eur. Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b), d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Do pozornosti dal aj nasledujúce ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (t.j. 10.07.2019). V danej veci bolo v čase poskytovania úveru platné a účinné „Opatrenie Národnej banky Slovenska č. 10/2017 z 14. novembra 2017, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver (oznámenie č. 306/2017 Z. z.) v znení opatrenia č. 6/2018 (oznámenie č. 168/2018 Z. z.) a v znení opatrenia č. 9/2019 (oznámenie č. 502/2019 Z. z.)“. Navrhol, aby žalobca dopsial preukázal dodržanie postupu s odbornou starostlivosťou v súlade so zákonom a Opatrením NBS. Povinnosť veriteľa postupovať s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať úver vyplýva z § 7 ods. 1 a povinnosť veriteľa hodnoverne preukázať vynaloženie odbornej starostlivosti vyplýva z § 7 ods. 15 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V mnohých prípadoch veriteľa preukazujú splnenie povinnosti skúmať bonitu klienta len s pomernými ťažkosťami, keďže podceňujú splnenie dôkaznej povinnosti, avšak dôkazné bremeno zaťažuje v rámci preverovania bonity klienta práve ich. Povinnosťou veriteľa je nielen získať informácie o sociálno-majetkovej situácii spotrebiteľa, ale ich aj dostatočne vyhodnotiť, pretože pokiaľ veriteľ nepozná celkový objem výdavkov príjmov spotrebiteľa, nemôže urobiť záver o tom, či spotrebiteľ je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver. V prípade nepreukázania odbornej starostlivosti sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods.2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný súčasne rozporoval aj uplatnenú zmluvnú pokutu a zmluvné dojednanie považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 4 písm. k) OZ.

4. Žalobca v rámci vyjadrenia k podanému odporu súdu oznámil, že dňa 04.05.2023 bolo v Obchodnom vestníku č. 85/2023 pod číslom K024068 zverejnené Uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 24.04.2022, sp. zn. 31K/25/2022, ktorým Okresný súd Bratislava I rozhodol o tom, že do funkcie správcu úpadcu spoločnosti Silverside, a. s. v konkurze ustanovuje UBC 2020, k. s., so sídlom kancelárie: Zelinárska 6, 821 08 Bratislava, značka správcu: S 2009. Žalobca ako správca úpadcu udelil dňa 05.05.2023 advokátskej kancelárii VIVID LEGAL, s. r. o. plnomocenstvo, okrem iného, na zastupovanie žalobcu vo veci súdneho a mimosúdneho vymáhania nároku na zaplatenie dlhu žalovaného. Žalovaný v odpore nárok uplatnený žalobou spochybňuje a v celom rozsahu neuznáva. Predmetné tvrdenia žalovaného žalobca namietal, a to z dôvodu, že sú nesprávne a zavádzajúce. K uvedeným bodom žalobca uviedol nasledujúce. Žalovaný v odpore tvrdí, že v zmluve absentujú obligatórne náležitosti, a to uvedenie hodnoty RPMN a výšky mesačných splátok úveru, pričom argumentuje tým, že pre posudzovanie obsahu zmluvy a jej náležitostí, je nutné brať do úvahy aj obsah zmluvy o zabezpečení poistenia. Predmetné tvrdenie žalovaného žalobca namietal, nakoľko je úplne nesprávne a právne nezmyselné. Žalobca tvrdil, že argumentácia žalobcu o nutnosti posudzovania obsahu zmluvy (vzhľadom k splneniu obligatórnych obsahových náležitostí zmluvy), v spojení s obsahom Zmluvy o zabezpečení poistenia sa prieči elementárnej logike. Zmluva o zabezpečení poistenia totiž bola medzi žalobcom a žalovaným uzavretá až následne po uzavretí zmluvy, čo úplne jednoznačne vyplýva z obsahu Zmluvy o zabezpečení poistenia. Uzavretie Zmluvy o zabezpečení poistenia žalovaným bolo dobrovoľné a nebolo podmienkou poskytnutia úveru dlžníkovi (bod 13. Zmluvy o zabezpečení poistenia). Uzavretie Zmluvy o zabezpečení poistenia taktiež nebolo ani podmienkou uzavretia zmluvy (článok XIII., bod 1 Zmluvy). Keďže zmluva bola uzavretá pred uzavretím Zmluvy o zabezpečení poistenia a úplne nezávisle od uzavretia Zmluvy o zabezpečení poistenia, nie je možné vo vzťahu k povinnému obsahu zmluvy tvrdiť, že v zmluve absentujú správne uvedené povinné údaje a náležitosti, lebo do hodnoty RPMN a do výšky mesačnej splátky úveru, mala byť započítaná suma mesačných nákladov spojených s poistením, ktoré boli dojednané následne v separátnej Zmluve o zabezpečení poistenia. Žalovaný ďalej v odpore poukázal na to, že v zmluve je uvedený nesprávny údaj o výške RPMN, pričom svoje tvrdenie o údajne nesprávne uvedenej hodnote RPMN v zmluve odvodzuje: z chybného a úplne zavádzajúceho argumentu, že do RPMN má byť započítaná aj výška mesačných splátok nákladov spojených s poistením podľa Zmluvy o zabezpečení poistenia, a z výpočtu podľa interaktívnej webovej kalkulačky z portálu fininfo.sk. K absurdnému argumentu žalovaného o tom, že do RPMN má byť započítaná aj výška mesačných splátok nákladov spojených s poistením podľa Zmluvy o zabezpečení poistenia, sa žalobca už vyjadril. Žalobca si dovoľil len zopakovať a zdôrazniť, že toto tvrdenie žalobcu je nezmyselné a zároveň priečiace sa elementárnej logike, keďže Zmluva o zabezpečení poistenia bola medzi žalobcom a žalovaným uzavretá až následne po uzavretí zmluvy, čo úplne jednoznačne vyplýva z obsahu Zmluvy o zabezpečení poistenia. Zároveň, podľa žalobcu je absolútne nelogické tvrdiť, že pre posudzovanie obsahu zmluvy, je nutné brať do úvahy aj obsah Zmluvy o zabezpečení poistenia, ktorá je samostatnou zmluvou, uzavretou žalovaným dobrovoľne (bod 13. Zmluvy o zabezpečení poistenia). Žalovaný taktiež opiera svoje tvrdenie o nesprávnom určení výšky RPMN v Zmluve o použitie interaktívnej webovej kalkulačky z portálu fininfo.sk. Žalobca si v tejto súvislosti dovoľil poukázať na dlhodobú judikatúru slovenských súdov, ktorá poukazuje na to, „že prepočet výšky RPMN súdom prvej inštancie podľa kalkulačky, aj keď je verejne dostupná, nie je natoľko relevantným údajom, aby mohol z neho súd bez ďalšieho vychádzať, a to o to skôr, že údaj o RPMN, ktorý sa musí vypočítať veriteľom pri poskytovaní úveru spotrebiteľovi podľa presného vzorca, do ktorého veriteľ uvádza rôzne vstupné údaje podľa aktuálnych informácií, ktoré nemôže mať súd k dispozícii v celom rozsahu, nie je údajom relevantným. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu nevyplýva, z akých vstupných údajov výšku RPMN vypočítal, preto je ním uvádzaný údaj o RPMN nepreskúmateľný. Z toho dôvodu preto ani súdom prvej inštancie uvádzaná nesprávna výška RPMN nemá žiadnu relevanciu.“ Žalobca si súčasne dovoľuje poukázať na právne závery, kedy „je možné súhlasiť s odvolateľom aj v tom, že výpočet, ktorá by urobil okresný súd alebo ktorýkoľvek súd na niektorej z webových stránok citovaných okresným súdom v tzv. spotrebiteľskej kalkulačke, nie sú záväzné.“ Ako poukazuje vyššie uvedená a ustálená judikatúra, relevantným dôkazom o hodnote RPMN je výlučne vzorec, ktorý upravuje Zákon o spotrebiteľských úveroch a ktorý (mysliac tým vzorec) bol, spolu s presným výpočtom RPMN odovzdaný žalovanému pri uzatváraní zmluvy, a to prostredníctvom dokumentu: „Informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN)“ zo dňa 10.07.2019. Tvrdenie žalovaného, že zmluva obsahuje nesprávnu výšku RPMN, teda neobstoí. Toto tvrdenie žalovaného je čisto špekulatívne a žiadnym dôkazom nepodložené. Žalobca ho preto namietal a považoval ho za nepravdivé, nesprávne a zavádzajúce. Žalobca v tejto súvislosti uviedol, že aj výška priemernej RPMN, ako aj ostatné zmluvné dojednania (vrátane výšky RPMN) sú v zmluve dohodnuté v súlade s právnymi predpismi, čo vyplýva zo samotného obsahu zmluvy. Ako vyplýva z Článku II zmluvy,

hodnota RPMN bola určená vo výške 20,60 %, priemerná RPMN bola určená vo výške 12,23 % a odplata podľa zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších právnych predpisov bola určená vo výške 19,21 %. Žalobca si k tomuto dovoľuje uviesť, že na základe informácií, zverejnených Ministerstvom financií SR, najvyššia prípustná výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru za 1. štvrťrok 2019 – platné pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 21.05.2019 do 20.08.2019 v rozsahu zmluvnej splatnosti nad 1 do 5 rokov vrátane, bola najvyššia miera odplaty stanovená vo výške 20,60 %. V súlade s uvedeným tak možno podčiarknuť, že RPMN, ako aj maximálna možná odplata, bola stanovená vo výške, ktorú upravilo Ministerstvo financií SR. Žalobca zároveň uviedol, že čo sa týka výšky priemernej RPMN, tu žalobca odkázal na Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrťrok 2019, ktoré vydáva Ministerstvo financií SR, a na základe ktorých sa určuje priemerná výška RPMN. Vo vzťahu k poskytnutým ostatným spotrebiteľským úverom so zmluvnou splatnosťou od 1 do 5 rokov vo výške od 1.500,- EUR do 6.500,- EUR vrátane bola priemerná RPMN stanovená vo výške 12,23 %, teda v rovnakej výške ako bolo uverejnená aj v obsahu zmluvy. Vo vzťahu k vyššie uvedenému je tak možné zhodnotiť, že zmluva a všetky zmluvné plnenia boli dohodnuté v súlade s právnymi predpismi. Vo vzťahu k vyššie uvedenému je tak možné zhodnotiť, že zmluva ako aj zmluvné plnenia (vrátane hodnoty RPMN a priemernej RPMN) boli v zmluve dohodnuté v súlade s platnými právnymi predpismi. Žalovaný taktiež v odpore poukázal na to, žalobca údajne porušil svoje povinnosti podľa ustanovenia § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, týkajúce sa skúmania bonity žalovaného pred uzavretím zmluvy. Predmetné tvrdenie žalovaného žalobca namietla, nakoľko je nesprávne, nepodložené a zavádzajúce. Žalobca tvrdí, že si svoju povinnosť posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného splácať úver pred uzavretím zmluvy splnil. K procesu overovania bonity žalobca uviedol, že žalovaný, prostredníctvom Žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru zo dňa 07.07.2019 požiadal žalobcu o poskytnutie spotrebiteľského úveru. Súčasťou predmetnej žiadosti boli tiež informácie, poskytnuté žalovaným, v rozsahu: identifikačné údaje žalovaného (meno a priezvisko, priezvisko za slobodna, dátum narodenia, rodné číslo, číslo občianskeho preukazu, štátne občianstvo), rodinný stav, adresa trvalého pobytu a prechodná adresa, typ bývania, dosiahnuté vzdelanie, číslo bankového účtu, kontaktné údaje (v rozsahu telefónne číslo a e-mail), počet osôb vo vzťahu ku ktorým má žalovaný vyživovaciu povinnosť, typ bývania, dosiahnuté vzdelanie. Okrem uvedených údajov žalovaný prostredníctvom žiadosti žalobcovi poskytol nasledovné údaje: hlavný zdroj príjmu, pracovnú pozíciu, názov a adresu zamestnávateľa, priemerný čistý mesačný príjem, výdavky spotrebiteľa - minimálne výdavky, dtypované výdavky, informáciu o zámere ísť do dôchodku v najbližšej dobe, informáciu o zrážkach zo mzdy realizovaných voči žalovanému a o prípadnej rozhodcovskej zmluve, ktorej zmluvnou stranou by bol žalovaný, zhrnutie týkajúce sa príjmov a výdavkov spotrebiteľa, v rozsahu spoločné príjmy spotrebiteľa, spoločné výdavky spotrebiteľa, voľné zdroje spotrebiteľa, Čestné vyhlásenia žalovaného, o tom, že na majetok žalovaného nebol vyhlásený konkurz, ani nebola povolená reštrukturalizácia, žalovaný nie je v omeškaní s plnením svojich záväzkov voči iným veriteľom (napr. Daňový úrad, Sociálna poisťovňa), žalovaný nie je politicky exponovanou osobou, nie je vedený súdny spor, alebo iné súdne alebo administratívne či iné konanie, ktoré by mohlo ovplyvniť schopnosť žalovaného plniť záväzky zo záväzkového vzťahu so žalobcom, ak takýto vzťah vznikne na základe žiadosti, všetky skutočnosti uvedené žalovaným v žiadosti a jej prílohách sú úplné a pravdivé; žalovaný nezamlčal žiadne skutočnosti ktoré by mohli ovplyvniť posúdenie žiadosti; žalovaný si je vedomý, že informácie poskytnuté žalovaným v žiadosti slúžia žalobcovi ako podklad na posúdenie schopnosti žalovaného splácať požadovaný úver. Vo vzťahu k vyššie uvedeným informáciám a čestným vyhláseniam, ktoré žalovaný poskytol žalobcovi prostredníctvom žiadosti, žalobca konajúcemu súdu poukazuje na príslušné ustanovenie Zákona o spotrebiteľských úveroch, a to: Ustanovenie § 7 ods. 2 prvá veta. Žalobca tak v súlade s uvedeným ustanovením vyhodnotil všetky údaje a dokumenty, ktoré mu boli žalovaným predložené prostredníctvom žiadosti pred uzavretím zmluvy. Na preukázanie tvrdení, uvádzaných žalovaným v obsahu žiadosti, žalovaný spolu so žiadosťou predložil žalobcovi tiež dokumenty: občiansky preukaz, zdravotný preukaz, výpis z účtu, výplatné pásky za obdobie 03/2019, 04/2019 a 05/2019. Na základe informácií uvedených žalovaným v obsahu žiadosti, ako aj na základe dokumentov, ktoré žalovaný žalobcovi poskytol pred uzavretím zmluvy mal žalobca za preukázané, že skutočnosti uvedené žalovaným v obsahu žiadosti sú úplné, presné a pravdivé. Napriek uvedenému žalobca pri posudzovaní schopnosti žalovaného, ako spotrebiteľa splácať požadovaný úver vykonal aj vlastné šetrenie, prostredníctvom informácií z príslušných databáz, a to lustráciou nasledujúcich registrov: Register úverov – CRIF – bank, Register úverov – CRIF – nebank, Register Úverov s.r.o.. Zo všetkých vyššie uvedených a žalobcom vyhodnotených skutočností, vyplynul preukázaný záver, že pravidelné mesačné príjmy žalovaného predstavujú sumu vo výške 563,55 EUR, pozostávajúcu z mzdy vyplácanej zamestnávateľom žalovaného, a zároveň pravidelné mesačné výdavky žalovaného

predstavujú sumu vo výške 280,87 EUR, pozostávajúce zo životného minima žalovaného a rezervy vo výške 70,67 EUR. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný v čase posudzovania žiadosti pravidelne disponoval voľnými zdrojmi vo výške 282,68 EUR/mesačne. Z uvedeného vyplýva preukázaný záver, že žalovaný pred poskytnutím úveru pravidelne disponoval dostatočnými zdrojmi na splácanie dohodnutej mesačnej splátky úveru vo výške 195,08 EUR. Žalobca s ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti a predložené dôkazy v uvedenom bode poukazuje na to, že povinnosť žalobcu, ako veriteľa, pred poskytnutím úveru posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa - žalovaného splácať požadovaný spotrebiteľský úver bola nepochybne splnená. Zo všetkých vyššie uvedených skutočností vyplýva, že žalovaný prostredníctvom žiadosti a jej príloh poskytol žalobcovi všetky potrebné informácie a podklady, ktoré žalobca následne s odbornou starostlivosťou posúdil. Žalobca navyše prostredníctvom dopytov na príslušné registre, z vlastnej iniciatívy preveril informácie poskytnuté žalovaným v obsahu žiadosti. Žalobca všetky uvedené informácie posúdil a vyhodnotil. Zo zhodnotenia daných informácií vyplynul záver, že žalovaný pravidelne disponuje voľnými finančnými zdrojmi vo výške 282,68 EUR/mesačne. Vzhľadom na uvedené, ako aj vzhľadom na všetky žalovaným poskytnuté informácie a čestné vyhlásenia žalobca vyhodnotil, že úver je možné na základe žiadosti poskytnúť. Z uvedeného dôvodu žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver za podmienok bližšie uvedených v článku II. Zmluvy. Žalobca zároveň poukazuje na skutočnosť, že daný postup je plne v súlade so všetkými príslušnými právnymi predpismi a že posúdenie schopnosti spotrebiteľa – Žalovaného splácať spotrebiteľský úver bolo žalobcom uskutočnené s odbornou starostlivosťou. Žalovaný ďalej v odpore bez akejkoľvek bližšej argumentácie tvrdí, že dojednanie v Zmluve o zmluvnej pokute je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a je neplatné. Predmetné tvrdenie žalovaného žalobca namietal, nakoľko je nesprávne. Žalobca si v prvom rade ďalej dovoľuje dať do pozornosti súdu skutočnosť, že žalobca si v tomto súdnom konaní uplatňuje voči žalovanému nárok na zmluvnú pokutu vo výške 10% p. a. z dlžnej sumy nezaplatenej splátky úveru od prvého dňa omeškania. Napriek vyššie uvedenému a z dôvodu právnej istoty ale žalobca ďalej uviedol, že zmluvná pokuta je v zmluve dojednaná platne a v súlade so zákonom. Zmluvná pokuta je dohodnutá v súlade s príslušnými právnymi predpismi a s odkazom na článok IX. ods. 2 Zmluvy možno zhodnotiť, že výška zmluvnej pokuty je uplatnená v súlade s nariadením vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „Nariadenie vlády“) / resp. dojednanie o zmluvnej pokute doslovné kopíruje ustanovenia Nariadenia vlády. Žalobca si súčasne dovoľuje uviesť, že ani samotný OZ nezakazuje dojednanie zmluvnej pokuty a dojednanie o zmluvnej pokute sa nenachádza ani vo výpočte neprijateľných podmienok, ktoré upravuje ust. § 53 ods. 4 OZ. Žalobca uviedol, že aj Najvyšší súd Slovenskej republiky judikuje, že dojednanie zmluvnej pokuty vo formulárových a spotrebiteľských zmluvách je prípustné. Je teda zrejmé, že podľa súčasnej rozhodovacej praxe všeobecných súdov, ako aj podľa existujúcej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, je dojednanie zmluvnej pokuty prípustné aj vo formulárových zmluvách. Všeobecná definícia neprijateľnej podmienky je vymedzená v ust. § 53 ods. 1 OZ, podľa ktorého spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať také ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Čo sa rozumie pod „značnou nerovnováhou“, to možno vydedukovať z úpravy neprijateľných podmienok upravených v ust. § 53 ods. 4 OZ. Za značnú nerovnováhu treba považovať také právne postavenie spotrebiteľa, ktoré mu nedovoľuje alebo značne obmedzuje uplatňovanie nárokov, ktorými sa domáha riadneho plnenia zo zmluvy, resp. nápravy už prijatého plnenia (vrátane uplatnenia nárokov vyplývajúcich zo zodpovednosti za vady, omeškanie či škodu) alebo ktoré sa týkali možnosti odstúpenia od zmluvy. A teda, reflektujúc ustanovenia OZ a judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, možno uzavrieť, že zmluvnú pokutu je možné v spotrebiteľskej zmluve dojednať, táto (výška zmluvnej pokuty) však nesmie byť neprimeraná. Inými slovami, súdy v rámci analýzy prijateľnosti zmluvnej podmienky (obsahujúcej dojednanie povinnosti spotrebiteľa zaplatiť zmluvnú pokutu) musia analyzovať primeranosť výšky zmluvnej pokuty a až na tomto základe môžu súdy vysloviť názor ohľadne platnosti takéhoto dojednania. A teda, zákonný a judikatúrou potvrdený algoritmus posúdenia platnosti dojednania povinnosti spotrebiteľa zaplatiť zmluvnú pokutu vo formulárovej zmluve, ktorou je aj zmluva, je nasledovný: zistenie – nie je / je dojednaná povinnosť spotrebiteľa zaplatiť zmluvnú pokutu vo formulárovej zmluve? – ak nie, nemá význam posudzovať; ak áno, súd nemôže uzavrieť, že táto zmluvná podmienka je neprijateľná / dojednanie neplatné, ale nasleduje ďalší krok súdnej analýzy, a to analýza primeranosti výšky zmluvnej pokuty; zistenie – nie je / je zmluvná pokuta primeraná? – ak nie, táto zmluvná pokuta je neprijateľná / dojednanie je neplatné; ak áno, táto zmluvná podmienka nie je neprijateľná / dojednanie je platné. V prípade, ak vyššie uvedený algoritmus premietneme na príslušné ustanovenia zmluvy, možno zhodnotiť, že: povinnosť spotrebiteľa zaplatiť zmluvnú pokutu je dojednaná; dojednanie zmluvnej pokuty je primerané – o predmetnom tvrdení svedčí fakt, že článok IX. ods. 2. Zmluvy doslovné

kopíruje príslušné ustanovenia Nariadenia vlády. V prípade, ak zmluvné ustanovenie doslovne kopíruje ustanovenie všeobecne záväzného právneho predpisu, nemožno uzavrieť, že dojednanie zmluvnej pokuty je neprimerané, práve naopak, je jednoznačné, že dojednanie zmluvnej pokuty je primerané a takéto dojednanie nepredstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. O tom, že zmluvná pokuta, ktorá je dojednaná v zmluvnej dokumentácii žalovaného, je primeraná, svedčí aj rozsudok Krajského súd v Banskej Bystrici zo dňa 14.11.2019, č. k.: 43Co/70/2019-207, kde Krajský súd v Banskej Bystrici v bodoch 64., 65., 66 a 67. odôvodnenia Rozsudku KS v BB jednoznačne judikoval, že dojednanie zmluvnej pokuty v zmluvnej dokumentácii žalovaného je primerané, súladné s príslušnými právnymi predpismi a nepredstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Z uvedeného je tak nepochybné, že dojednanie zmluvnej pokuty v zmluve je platné a tvrdenie žalovaného o dojednaní zmluvnej pokuty v zmluve, ako neprijateľnej zmluvnej podmienke, nemôže obstať.

5. Žalovaný v reakcii na vyjadrenie žalobcu k podanému odporu zo dňa 15.06.2023 uviedol, že tvrdenia žalobcu o vzájomnej nezávislosti zmluvy o úvere a zmluvy o zabezpečení poistenia, ktoré sú založené iba na poukaze na predformulované ustanovenia zmluvy o zabezpečení týkajúce sa údajnej dobrovoľnosti zmluvy o zabezpečení a jej nepodmienenosti vo vzťahu k zmluve o úvere sú účelové. Z obsahu zmluvy o zabezpečení vyplýva, že žalobca bude žalovanému účtovať poplatok za zabezpečenie poistenia úveru (nie poplatok za poistenie, ani poplatok za zabezpečenie), z čoho je zrejmé, že ide o poplatok spojený s úverom v zmysle § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý má byť zahrnutý do celkových nákladov: „Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok“ Poplatok vo výške 0,32 % z výšky mesačnej splátky je jednoznačne poplatkom spojeným so spotrebiteľským úverom a má byť zahrnutý do RPMN a celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom. Poukázal na skutočnosť, že v zmluve o úvere je uvedená aj nesprávna priemerná hodnota RPMN vo výške 12,23 %. Vo vzťahu k priemernej hodnote RPMN je právne záväzná tabuľka s označením „Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk“ a nie s označením „Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi“ ako sa mylne domnieva žalobca. Priemerná hodnota RPMN bezpochyby súvisí s otázkou odplaty, a preto určenie správneho porovnávacieho údaju v podobe priemernej hodnoty RPMN musí byť v zmluve o úvere uvedené správne. Je potrebné uviesť, že pre nastavenie obchodnej politiky vo vzťahu k odplate musí veriteľ poznať referenčnú veličinu, t. j. porovnávací údaj. Referenčnou veličinou je v tomto prípade údaj nachádzajúci sa v tabuľke „Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk“ a nie údaj nachádzajúci sa v tabuľke „Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi“. V tejto súvislosti poukázal na § 21 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v spojení s vyhláškou č. 289/2010 Z. z. o predkladaní údajov veriteľmi poskytujúcimi úvermi, z ktorého vyplýva nasledovné. V zmysle vyhlášky je veriteľ povinný nahlásiť údaje v rozsahu a štruktúre stanovenom v hlásení podľa vzoru v prílohe č. 1, ktorá obsahuje tabuľku „Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi.“ Je zrejmé, že tabuľka, ktorú považuje žalobca za správnu na účely kontroly RPMN je iba vzorová tabuľka s vysvetlivkami, prostredníctvom ktorej si veritelia plnia svoju nahlasovaciu povinnosť v zmysle § 1 vyhlášky. Je pravdou, že aj táto tabuľka je zverejňovaná (podľa § 2 písm. a) vyhlášky) na webovom sídle, avšak táto tabuľka je len podkladovým údajom a splnením nahlasovacej povinnosti. Relevantne zverejňovaným údajom vo vzťahu k odplate a teda aj k údaju o priemernej hodnote RPMN je tabuľka podľa § 2 písm. b) vyhlášky, ktorá odkazuje na prílohu č. 2, v ktorej sa nachádza tabuľka Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk. Tabuľka, na ktorú poukazuje žalobca (Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi) nemôže byť považovaná za relevantnú, nakoľko je iba tabuľkou určenou pre veriteľov na účely splnenia ich nahlasovacej povinnosti smerom k MF SR, pričom účel tejto tabuľky je daný priamo vyhláškou. Jedinou tabuľkou, ktorá je potom relevantná a zároveň zverejňovaná je tabuľka Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk, tak ako uvádza žalovaný. Uvedený právny názor bol konzultovaný opakovane aj s NBS, nakoľko dve zverejňované tabuľky môžu spôsobovať aplikačné problémy a nejasnosti. NBS potvrdila vyššie prezentovaný náhľad na danú problematiku. Poukázal na skutočnosť, že aj súdy SR v konaniach, v ktorých sa obdobná otázka riešila vychádzajú z tabuľky,

z ktorej vychádza žalovaný (napr. Rozsudok OS Rožňava, sp. zn.: 5Csp/92/2020), nakoľko účelom tabuľky, na ktorú poukazuje žalobca je diametrálne iný. Správnym údajom o hodnote RPMN má byť potom údaj za 1. štvrtrok 2019 v hodnote 10,30 %. Poskytnutý spotrebiteľský úver naďalej považuje žalovaný za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b), d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Po oboznámení sa s časťou vyjadrenia žalobcu týkajúcej sa skúmania bonity, je nutné konštatovať, že žalobca pravdepodobne účelovo odignoroval skutočnosť, na ktorú žalovaný v odpore poukazoval, že v čase uzatvorenia zmluvy o úvere bolo platným a účinným Opatrenie Národnej banky Slovenska č. 10/2017 z 14. novembra 2017, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver (oznámenie č. 306/2017 Z. z.) v znení opatrenia č. 6/2018 (oznámenie č. 168/2018 Z. z.)“, ktoré bolo platné a účinné v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Taktiež žalobca vo svojom vyjadrení nesprávne uvádza, že priemerný mesačný čistý príjem žalovaného mal byť v tom čase 563,55 Eur. Priamo žalobca však predkladá výplatné pásky, z ktorých vyplýva čistý mesačný príjem žalovaného vo výške 475,73 Eur ($409,63+658,27+359,29 = 1.427,19$ Eur/3 mesiace = 475,73 Eur). Žalovaný mal v čase uzatvárania predmetnej zmluvy o úvere, t. j. v mesiaci 7/2019, zmluvný záväzok splácať aj úver, na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 50068514 uzatvorenej so spoločnosťou Cofidis dňa 17.06.2019, na základe ktorej mal uhrádzať mesačné splátky vo výške 189,76 Eur. Žalovaný dal do pozornosti, že „výdavky na peňažné záväzky spotrebiteľa podľa ods. 3“ predstavujú sumu 385,44 Eur (záväzok z predmetnej zmluvy o úvere vo výške 195,08 Eur /ak sa nezaráta poplatok za zabezpečenie poistenia/ + záväzok zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 50068514 zo dňa 17.06.2019 vo výške 189,76 Eur), „celkovej výšky čistých príjmov spotrebiteľa podľa odseku 4“ predstavuje 475,73 eur, pričom táto suma má byť „znižená o celkovú výšku nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa odseku 5.“ Podľa § 2 ods. 5 Opatrenia NBS sa „Celkovou výškou nákladov sa rozumie výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa prvej vety zvýšená o 20 % rozdielu medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa....“ (z § 2 ods. 5 Opatrenia NBS vyplýva, že výškou nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb je suma 210,20 Eur – tak ako uvádza aj žalobca vo svojom vyjadrení na strane 7). Z uvedeného vyplýva nasledovné:

- výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb (210,20 Eur)
- má byť zvýšená o 20 %
- rozdielu medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa (475,73 Eur) a životným minimom spotrebiteľa (210,20 Eur), čo sa rovná sume 265,53 Eur ($475,73 \text{ Eur} - 210,20 \text{ Eur}$). Suma 265,53 Eur má byť zvýšená o sumu 53,11 Eur (20 % zo sumy 265,53 Eur), čo po súčte (keďže ide o zvyšovanie) predstavuje 318,64 Eur. Suma 318,64 teda predstavuje celkovú výšku nákladov. Na tomto mieste je potrebné doplniť § 2 ods. 1 Opatrenia NBS o konkrétne sumy: výdavky na peňažné záväzky spotrebiteľa podľa ods. 3“ predstavujú sumu 385,44 Eur „celková výška čistých príjmov spotrebiteľa podľa odseku 4“, predstavuje sumu 475,73 Eur, pričom táto suma má byť „znižená o celkovú výšku nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa odseku 5“, čo predstavuje zníženie sumy 475,73 Eur o sumu 318,64 Eur s výsledkom 157,09 Eur. Podiel v zmysle § 2 ods. 1 Opatrenia NBS je podielom sumy 385,44 a sumy 157,09 ($385,44/157,09$), čo sa rovná 2,4534. LIMIT ukazovateľa schopnosti splácať je vyšší ako 1. Z vyjadrenia žalobcu vyplýva, že pri posudzovaní vychádzal z nedostatočných a nesprávnych údajov. Na základe vyššie uvedeného prepočtu v súlade s Opatrením NBS žalovaný konštatuje, že postup, ktorý mal údajne žalobcu aplikovať je priamo rozporný s Opatrením NBS. Primárne mal za to, že žalobca vôbec neaplikoval Opatrenie NBS. Zastáva právny názor, že žalobca poskytol úver, hoci limit ukazovateľa schopnosti splácať úver bol vyšší ako 1, čím došlo k priamemu porušeniu Opatrenia NBS. Na základe vyššie uvedeného, ako aj listín obsiahnutých v súdnom spise je nutné úver poskytnutý žalobcom považovať za bezúročný a bezpoplatkový a bez možnosti úver predčasne zosplatiť (žaloba v predmetnej veci bola podaná predčasne) z dôvodu priameho porušenia Opatrenia NBS a zákona o spotrebiteľských úveroch.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie.

7. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že trvá na podanej žalobe, ako aj na vyjadrení k podanému odporu, na ktoré v plnej miere odkazuje. Predmetné vyjadrenia boli dostatočne výstižné, nie je potrebné ich opakovať. Zotrváva na skutkovej aj právnej argumentácii. Navrhuje, aby súd žalobe vyhovel a priznal náhradu trov konania. Čo sa týka listinných dôkazov predložených na pojednávaní PZ žalovaného, čo sa týka výšky úrokových sadzieb nie je potrebné sa s tým osobitne oboznamovať, ponecháva to na zváženie súdu, rovnako aj rozpis majetkových pomerov žalovaného. A priori nie je proti splátke pokiaľ ich súd vyhodnotí ako dôvodné. Právny zástupca sa vyjadril k zmluvnej pokute ako takej.

Mal za to, že táto je platným právnym úkonom, nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, tvorí samotnú súčasť zmluvy a teda nie je možné tvrdiť, že nebola individuálne dojednaná, pretože rovnako by sa tak mohlo postupovať voči ostatným náležitostiam zmluvy, ako napr. splatnosť, zmluvné dojednania, doba splácania. Spotrebiteľia musia byť zodpovední a uvedomelí, nie je možné si len požičovať peniaze, je potrebné dostať aj následkov a oboznámiť sa s nimi. V rámci záverečnej reči právny zástupca žalobcu uviedol, že trvá na podanej žalobe a žalobnom nároku v celom rozsahu. Mal za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Obsahuje všetky podstatné náležitosti v ňom uvádzané, a preto bola uzavretá platne. Mal za to, že zmluvný úrok nie je v rozpore s dobrými mravmi, a že právny predchodca žalobcu skúmal u žalovanému bonitu s odbornou starostlivosťou, rovnako zmluvná pokuta bola platne dojednaná, preto je platným právnym úkonom a nie sú splnené dôvody na to, aby bola úverová zmluva vyhlásená za bezúčinnú a bez poplatkov.

8. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že zotráva na písomných vyjadreniach v podanom odpore ako aj v nasledujúcom vyjadrení, na ktoré sa v plnom rozsahu odvoláva. Namietal obligatórne náležitosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako aj skúmanie bonity, k čomu sa vo vyjadreniach obsiahle venoval, pričom mal za to, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúčinný a bez poplatkov, a preto má žalobca nárok len na vrátenie nesplatenej istiny, ktorá podľa jeho prepočtov predstavuje sumu 4.781,68 Eur. Zároveň mimo svojich vyjadrení rozporoval aj výšku zmluvného úroku, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi. Krátkou cestou súdu predložil priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách vydané NBS, na základe ktorej je zrejmé, že v príslušnom období spotrebiteľské úvery mali úrokovú sadzbu 5,18 %, pričom úroková sadzba v zmysle spotrebiteľskej zmluvy je až 4 – krát vyššia. Zároveň súdu predložil majetkové pomery žalovaného v prehľadnom rozpise, v zmysle ktorého chcel preukazovať aké sú jeho príjmy a výdavky a hoci žalovaný je toho času zamestnaný v prípade, že ho súd zaviazne na úhradu dlžnej sumy, bolo by tak možné len formou splátok cca 130,- až 150,- Eur mesačne. Rovnako mal za to, že žalobca má nárok len na nesplatenú istinu, prípadne na úrok z omeškania, ktorý na základe predloženého materiálu nie je možné vyčíslť z jednotlivých splátok. Zároveň na dotaz súdu ohľadom rozporovania zmluvnej pokuty uviedol, že v tomto smere poukazuje na rozsiahlu judikatúru KS v BB prípadne aj KS v KE, kedy bola predmetná zmluvná pokuta vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku, avšak boli aj iné rozhodnutia. Právny zástupca žalovaného ju považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože je neprimerane vysoká, avšak konečné rozhodnutie nechal na úvahu súdu. V rámci záverečnej reči právny zástupca žalovaného uviedol, že nesúhlasí s podanou žalobou a v plnej miere odkazuje na písomné vyjadrenia. Mal za to, že zmluvu je potrebné vyhodnotiť ako bezúčinnú a bez poplatkov a to v prvom rade vzhľadom k hrubému porušeniu pri posudzovaní bonity nakoľko mal za to, že je nepostačujúce zhromažďovať informácie o bonite žalovaného, tieto však treba náležite vyhodnotiť a v zmysle NBS posúdiť pričom v danom prípade limit ukazovateľa schopnosti splácať úver presahuje limit stanovený opatrením. Zároveň poukázal aj na absenciu, resp. nesprávne uvedenie obligatórnych náležitostí zmluvy o úvere, a to RPMN, a ročného úroku z omeškania. Zároveň považoval zmluvné úroky za neprimerane vysoké v rozpore s dobrými mravmi, pričom poukázal na ustálenú judikatúru ohľadom tejto otázky, rovnako tak ohľadom zmluvnej pokuty. Nakoľko žaloba nebola upravená vo vzťahu k úrokom z omeškania, v prípade bezúčinnosti a bezpoplatkovosti toto nie je možné z jednotlivých splátok vyčíslť. Zároveň mal za to, že žalovaný v zmysle predložených listín o jeho majetkových pomeroch, v zmysle svojej úverovej zaťažnosti je schopný splácať predmetný dlh mesačnou splátkou v sume maximálne 130,- až 150 Eur.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v spise: Obchodným vestníkom č. 194/2022 zo dňa 10.10.2022, časť konkurzy a reštrukturalizácie zn. 31K/25/2022, Obchodným vestníkom 187/2022 zo dňa 29.09.2022, časť konkurzy a reštrukturalizácie zn. 31K/25/2022, Zmluvou o zabezpečení poistenia schopnosti splácať úver č. 103959105 zo dňa 10.07.2019, aktuálnym predpisom splátok úveru a nákladov na poistenie k Zmluve o zabezpečení poistenia schopnosti splácať úver č. 103 956 105, Poslednou výzvou zo dňa 25.10.2020 vrátane doručenky, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 10.07.2019, sadzobníkom poplatkov pre fyzické osoby – spotrebiteľov účinným od 01.07.2018, upomienkami č. 1 zo dňa 27.09.2020, Interaktívnou kalkulačkou na výpočet RPMN, Obchodným vestníkom 85/2023 zo dňa 04.05.2023, časť konkurzy a reštrukturalizácie zn. 31K/25/2022, správou z registra úverov, Výpisom z bankového účtu žalovaného vedeného v Tatrabanke Žiadosťou o poskytnutie spotrebiteľského úveru, fotokópiou občianskeho preukazu, fotokópiou preukazu poistenca, výplatnými páskami žalovaného 4/2019, 5/2019, 3/2019, Rozsudkom KS Banská Bystrica sp. zn. 43Co/70/2019 zo dňa 14.11.2019, Informáciou o RPMN a priemernej hodnote RPMN, Opatrením NBS zo 14.11.2017, ktorým sa ustanovujú podrobnosti

o posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, Opatrením NBS zo 29.05.2018, ktorým sa dopĺňa opatrenie NBS č. 10/2017, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 50068514 uzavretou medzi žalovaným a spoločnosťou COFIDIS zo dňa 17.06.2019, Priemernými úrokovými sadzbami z úverov, rozpisom majetkových pomerov žalovaného, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

10. Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo (variabilný symbol) 103956105 zo dňa 10.07.2019 uzatvorenej medzi spoločnosťou Silverside, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom vyplýva, že veriteľ sa zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 6.500,00 Eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splátiť v mesačných 48 splátkach vo výške 195,08 Eur, s dátumom prvej splátky 20.08.2019 a termínom konečnej splatnosti 20.07.2023, doba trvania zmluvy na dobu určitú do 20.07.2023. Celková čiastka na zaplatenie 9.363,84 Eur. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 20,60 %, výška úrokovej sadzby 19,21 % ročne, priemerná hodnota RPMN 12,23 %, odplata 19,21 %.

11. Z článku IX. bod 1 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že ak sa dlžník dostane do omeškania so splácaním pravidelných splátok alebo ich časti podľa tejto zmluvy, veriteľ má právo požadovať okrem omeškaných pravidelných splátok zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 12 % p.a. z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania.

12. Z článku IX. bod 2 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že zmluvná pokuta spolu s úrokom z omeškania nesmú presahovať maximálnu výšku stanovenú nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. v platnom znení, t.j. priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.; za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru. Ak tieto sankcie za omeškanie dosiahnu výšku poskytnutých peňažných prostriedkov, nasledujúce sankcie za omeškanie od nasledujúceho dňa nesmú prevýšiť úroky z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.

13. Z článku IX. bod 3 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že ak sa dlžník dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek pravidelnej splátky alebo jej časti podľa tejto zmluvy po dobu dlhšiu ako tri mesiace, veriteľ má právo vyhlásiť okamžitú splatnosť všetkých splátok, ktoré sa podľa zmluvy mali stať splatnými v budúcnosti a požadovať ich úhradu (tzv. zosplatenie úveru). Toto právo môže veriteľ uplatniť, ak dlžník bol písomne vyzvaný na úhradu omeškanej pravidelnej splátky s upozornením na právo veriteľa vyhlásiť zosplatenie úveru. Toto upozornenie sa dlžníkovi doručí v lehote nie kratšej ako 15 dní pred uplatnením uvedeného práva veriteľa.

14. Zo Zmluvy o zabezpečení poistenia schopnosti splácať úver č. 103 956 105 zo dňa 10.07.2019 uzatvorenej medzi spoločnosťou Silverside, a.s. ako poisťníkom a žalovaným ako klientom vyplýva, že žalovaný si zvolil komplexný súbor poistenia (zahŕňa poistenie smrti, poistenie invalidity, poistenie pracovnej neschopnosti a poistenie straty zamestnania a následnej nezamestnanosti) s nákladmi spojenými s poistením vo výške 0,32 % z istiny poskytnutého úveru za každé poistné obdobie, t.j. mesačné náklady spojené s poistením predstavovali sumu 20,80 Eur.

15. Z listiny označenej ako „Platobná disciplína k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 103 959 105“ zo dňa 10.12.2022 vyplýva, že dňa 10.07.2019 bol vyplatený úver v celkovej výške 6.500,00 Eur a na splátky úveru boli vykonané úhrady v celkovej výške 1.784,22 Eur.

16. Z uznesenia Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 31K/25/2022 zo dňa 22.09.2022, zverejneného v Obchodnom vestníku 29.09.2022 vyplýva, že ním bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu: Silverside, a.s., so sídlom Plynárenská 7/B, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 50 052 560, konkurz uznaný za insolvenčné konanie a do funkcie správcu konkurznej podstaty ustanovená JUDr. Alexandra Molnárová, so sídlom kancelárie Kominárska 2,4, 831 04 Bratislava, zn. správcu 1749.

17. Z uznesenia Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 31K/25/2022 zo dňa 04.10.2022, zverejnenom v Obchodnom vestníku 10.10.2022 vyplýva, že ním bol namiesto JUDr. Alexandry Molnárovej, so sídlom kancelárie Kominárska 2,4, 831 04 Bratislava do funkcie správcu úpadcu Silverside, a.s. so sídlom Plynárenská 7/B, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 50 052 560 ustanovený JUDr. Jaroslav

Jakubčo, so sídlom kancelárie Horné záhrady 2, 974 01 Banská Bystrica. 13. Z uznesenia Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 31K/25/2022 zo dňa 09.03.2023 vyplýva, že ním bol odvolaný JUDr. Jaroslav Jakubčo, PhD. so sídlom kancelárie Horné záhrady 2, 974 01 Banská Bystrica, zn. správcu: 1680 z funkcie správcu konkurznej podstaty úpadcu: Silverside, a.s., so sídlom Plynárenská 7/B, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 50 052 560 a zároveň bolo odvolanému správcovi uložené vykonávať činnosti súvisiace s výkonom funkcie správcu, najmä činnosti týkajúce sa správy a ochrany majetku, ktorý podlieha konkurzu a to, až do ustanovenia nového správcu.

18. Z uznesenia Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 31K/25/2022 zo dňa 24.04.2023, zverejnenom v Obchodnom vestníku 04.05.2023 vyplýva, že ním bola do funkcie správcu úpadcu Silverside, a.s. so sídlom Plynárenská 7/B, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 50 052 560 ustanovená spoločnosť UBC 2020, k. s., so sídlom kancelárie Zelinárska 6, 821 08 Bratislava, zn. správcu: S 009.

19. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

20. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

21. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

24. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

25. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

26. Podľa § 7 ods. 16 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

27. Podľa § 7 ods. 17 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, a) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa,

ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

28. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová „spotrebiteľský úver“ v príslušnom gramatickom tvare.

29. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

30. Podľa § 1 písm. a) a 2 ods. 1 až 2 Opatrenia NBS č. 10/2017 zo 14.11.2017, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, toto opatrenie sa vzťahuje na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a) zákona, na banku, zahraničnú banku a pobočku zahraničnej banky (ďalej len „veriteľ“) a upravuje metodiku na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver (ďalej len „ukazovateľ schopnosti splácať“). Ukazovateľ schopnosti splácať sa vypočíta ako podiel výdavkov na peňažné záväzky spotrebiteľa podľa odseku 3 a celkovej výšky čistých príjmov spotrebiteľa podľa odseku 4 zníženej o celkovú výšku nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa odseku 5. Všetky položky výpočtu ukazovateľa schopnosti splácať sa prepočítavajú na obdobie jedného mesiaca. Limit ukazovateľa schopnosti splácať vypočítaného podľa odseku 1 nemôže prekročiť hodnotu 1. Výdavky na peňažné záväzky spotrebiteľa sa na účely odseku 1 určujú ako súčet a) výšky splátky poskytovaného spotrebiteľského úveru podľa § 7 ods. 20 písm. c) zákona pri zohľadnení odsekov 8 a 9 a § 4 a b) sumy peňažných záväzkov znižujúcich príjem spotrebiteľa podľa § 7 ods. 20 písm. d) zákona pri zohľadnení odsekov 10 až 17. Celková výška čistých príjmov spotrebiteľa podľa § 7 ods. 20 písm. a) zákona sa vypočíta ako aritmetický priemer čistých skutočných príjmov spotrebiteľa spravidla za obdobie bezprostredne predchádzajúcich troch kalendárnych mesiacov pred posúdením schopnosti splácať. Výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa § 7 ods. 20 písm. b) zákona sa na účely odseku 1 určuje najmenej vo výške sumy životného minima²⁾ spotrebiteľa, životného minima na osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť a ktorá žije so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti a výdavkov na inú osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť vo výške určenej právoplatným rozhodnutím súdu; ak rozhodnutím súdu nie je určené výživné, vo výške najmenej 30 % životného minima na túto osobu. Celkovou výškou nákladov sa rozumie výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa prvej vety zvýšená o 20 % rozdielu medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa, životným minimom osoby, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť a ktorá žije so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti a výdavkami na inú osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť vo výške určenej právoplatným rozhodnutím súdu; ak rozhodnutím súdu nie je určené výživné, vo výške najmenej 30 % životného minima na túto osobu.

31. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákona, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

32. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi spoločnosťou Silverside, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 10.07.2019 uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 6.500,00 Eur a žalovaný sa zaviazal zaplatiť veriteľovi celkovo sumu 9.363,84 Eur a to v 48 mesačných splátkach po 195,08

Eur, ako aj Zmluva o zabezpečení poistenia schopnosti splácať úver č. 103 956 105 dňa 10.07.2019 uzatvorená medzi spoločnosťou Silverside, a.s. ako poisťníkom a žalovaným ako klientom na základe ktorej si žalovaný zvolil komplexný súbor poistenia s mesačnými nákladmi spojenými s poistením vo výške 20,80 Eur.

33. Z dokazovania ďalej vyplynulo, že uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 22.09.2022 sp.zn. 31K/25/2022 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu spoločnosti Silverside, a.s., pričom v zmysle uznesenia zo dňa 24.04.2023 sp.zn. 31K/25/2022 bola do funkcie správcu úpadcu spoločnosti Silverside, a.s. ustanovená spoločnosť UBC 2020, k.s., čím v zmysle § 47 ods. 5 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii bola preukázaná aktívna vecná legitímácia správcu konkurznej podstaty úpadcu spoločnosti Silverside, a.s.

34. Vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd zastáva názor, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže veriteľ ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalovaným, ktorý je fyzickou osobou - nepodnikateľom. Na predmetnú zmluvu je preto potrebné aplikovať príslušné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách upravené v Občianskom zákonníku, zároveň je potrebné prednostne aplikovať špeciálne spotrebiteľské právo, predovšetkým zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a to v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, ďalej zákon o ochrane spotrebiteľa a v neupravených otázkach Občiansky zákonník. Použitie Obchodného zákonníka prichádza do úvahy len v prípade, kde neodporuje občianskoprávnej úprave spotrebiteľských vzťahov. Podľa § 54 odsek 2 Občianskeho zákonníka sa v pochybnostiach použije právna úprava, ktorá je pre spotrebiteľa priaznivejšia. V Obchodnom zákonníku je síce zmluva o úvere upravená ako absolútny obchod bez ohľadu na povahu účastníkov, avšak keď ide o úver poskytovaný spotrebiteľovi na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, je potrebné prednostne aplikovať občianskoprávne predpisy. Spotrebiteľské právo je aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku špeciálnym právom a má teda prednosť.

35. Veriteľ bol podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch povinný pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného ako dlžníka splácať spotrebiteľský úver. Pri posudzovaní úverovej schopnosti žalovaného bol veriteľ povinný brať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem žalovaného a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Z odseku 2 § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch zároveň vyplýva, že veriteľ pri posudzovaní úverovej schopnosti dlžníka vychádza z informácií a dokladov poskytnutých na jeho žiadosť samotným dlžníkom a súčasne si je veriteľ povinný sám zabezpečiť informácie o dlžníkovi z príslušných databáz. Veriteľ pre posúdenie úverovej schopnosti dlžníka je povinný získať informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je potrebné ďalej overovať. Veriteľ musí disponovať takými informáciami o príjmoch a výdavkoch dlžníka, z ktorých bude schopný čo najobjektívnejšie posúdiť finančnú situáciu dlžníka. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver je potrebné chápať ako situáciu, keď spotrebiteľ s poukazom na svoje pravidelné príjmy a výdavky disponuje dostatkom finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať spotrebiteľský úver v predpokladanej výške.

36. Vzhľadom na vyššie uvedené a vykonané dokazovanie súd konštatuje, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno, ktorým by preukázal dodržanie postupu podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere so žalovaným. Žalobca reagoval na procesnú obranu žalovaného ohľadne ne/skúmania bonity žalovaného, avšak nepredložil dôkazy, ktorými by preukázal dodržanie postupu podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že veriteľ zisťoval príjem žalovaného, keď žalovaný v žiadosti o úver deklaroval hlavný príjem – vo forme mzdy vo výške 563,55 Eur (priemerný čistý mesačný príjem), pričom predložil veriteľovi výplatné pásky za obdobie 03/2019, 04/2019 a 05/2019 a výpis z účtu. Deklaroval tiež výdavky vo výške 210,20 Eur a voľné zdroje vo výške 353,35 Eur. Z dokazovania ďalej vyplynulo, že veriteľ si overil úverovú zaťaženosť žalovaného dopytom v úverovom registri, avšak zákonodarca uložil veriteľovi povinnosť zistiť sociálno-ekonomickú situáciu spotrebiteľa, teda žalovaného, čo znamená povinnosť zistiť nielen jej príjem, ale aj pravidelné výdavky. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti klienta je totiž kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, z ktorej bude schopný úver splácať.

Cieľom zákonodarcu bolo totiž zamedziť zadlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne uhrádzať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu so spotrebiteľom uzavrie si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver alebo údajmi z príslušných databáz. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie vyhodnotiť, ale aj overovať a za dostatočné sa považujú iba také informácie, z ktorých je veriteľ schopný zistiť objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Odborná starostlivosť totiž predpokladá, že údaje ktoré dlžník veriteľovi uvedie, si veriteľ aj overí.

37. Skúmanie výdavkov len nahliadnutím do databáz banky a úverových registrov nie je podľa súdu dostatočné, pretože záväzky klienta nemusia vyplývať z verejných databáz, môže sa jednať o súkromné pôžičky. Tieto databázy nemôžu dať úplný obraz o výdavkoch klienta, keďže medzi tie možno zaradiť aj bežné mesačné výdavky súvisiace s domácnosťou. Pokiaľ veriteľ nepozná celkový objem výdavkov klienta, nemôže urobiť záver o tom, či klient je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver. Veriteľ dôsledne neskúmal výdavky spotrebiteľa na zabezpečenie základných životných potrieb, pričom ak v zmluve uvádza mobilné číslo spotrebiteľa, tak minimálne náklad s jeho používaním má, rovnako tak žije v dome/byte, tzn. že sa minimálne musí podieľať na nákladoch spojených s užívaním nehnuteľnosti a taktiež musí z niečoho žiť, teda mať výdavky na stravovanie, ošatenie, čo veriteľ vôbec neskúmal. Podľa § 2 ods. 5 Opatrenia NBS č. 10/2017 sa výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa určuje najmenej vo výške sumy životného minima spotrebiteľa, avšak uvedené ustanovenie nezbavuje povinnosti veriteľa v zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zisťovať reálne náklady spotrebiteľa na zabezpečenie základných životných potrieb. Iba v prípade, ak by veriteľom zistené reálne náklady spotrebiteľa na zabezpečenia základných životných potrieb boli nižšie ako suma životného minima, tak pri výpočte ukazovateľa schopnosti splácať úver musí vychádzať zo sumy životného minima a nie z reálne zistených nákladov. Veriteľ je však v každom prípade povinný zisťovať reálne náklady spotrebiteľa, čo v danom prípade žalobca nepreukázal.

38. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a posúdenia toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných mesačných výdavkov taká čiastka, aká bude potrebná na splácanie úveru. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch spotrebiteľa, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto veriteľ ako dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný a domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje. Žalobca vykonaným dokazovaním nepreukázal, že veriteľ pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere riadne zisťoval žalovaného výdavky. Žalovaný naopak v konaní preukázal, že jeho priemerný mesačný čistý príjem v tom čase nepredstavoval sumu 563,55 Eur, ale z predložených výplatných pásov, vyplynulo že čistý mesačný príjem žalovaného za sledované obdobie predstavoval sumu vo výške 475,73 Eur ($409,63+658,27+359,29 = 1.427,19$ Eur/3 mesiace = 475,73 Eur). Žalovaný mal navyše v čase uzatvárania predmetnej zmluvy o úvere, t. j. v mesiaci 7/2019, zmluvný záväzok splácať aj úver, na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 50068514 uzatvorenej so spoločnosťou Cofidis dňa 17.06.2019, na základe ktorej mal uhrádzať mesačné splátky vo výške 189,76 Eur. Z uvedeného vyplynulo, že výdavky na peňažné záväzky žalovaného predstavovali sumu 384,84 Eur (záväzok z predmetnej zmluvy o úvere vo výške 195,08 Eur /ak sa nezaráta poplatok za zabezpečenie poistenia/ + záväzok zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 50068514 zo dňa 17.06.2019 vo výške 189,76 Eur). Súd sa stotožnil aj s argumentáciou žalovaného, hoci jeho výpočet nepovažoval za presný, a to, že je potrebné prihliadať aj na platné a účinné znenie Opatrenie NBS č. 10/2017 zo 14.11.2017. Podľa § 2 ods. 5 Opatrenia NBS sa „Celkovou výškou nákladov sa rozumie výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa prvej vety zvýšená o 20 % rozdielu medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa...“ Z uvedeného vyplynulo, že výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb (210,20 Eur) má byť zvýšená o 20 % rozdielu medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa (475,73 Eur) a životným minimom spotrebiteľa (210,20 Eur), čo sa rovná sume 265,53 Eur (475,73 Eur mínus 210,20 Eur). Suma 210,20 Eur má byť zvýšená o sumu 53,11 Eur (20 % zo sumy 265,53 Eur), čo po súčte (keďže ide o zvyšovanie) predstavuje 259,71 Eur. Suma 263,31 teda predstavuje celkovú výšku nákladov. Na tomto mieste je potrebné doplniť § 2 ods. 1 Opatrenia NBS o konkrétne sumy: výdavky na peňažné záväzky

spotrebiteľa podľa ods. 3“ predstavujú sumu 384,84 Eur „celková výška čistých príjmov spotrebiteľa podľa odseku 4“, predstavuje sumu 475,73 Eur, pričom táto suma má byť „znižená o celkovú výšku nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa odseku 5“, čo predstavuje zníženie sumy 475,73 Eur o sumu 263,31 Eur s výsledkom 212,42 Eur. Podiel v zmysle § 2 ods. 1 Opatrenia NBS je podielom sumy 384,84 a sumy 212,42 (384,84/212,42), čo sa rovná 1,8116. LIMIT ukazovateľa schopnosti splácať je vyšší ako 1. Aj z uvedeného v konečnom dôsledku vyplynulo, že žalobca pri posudzovaní vychádzal z nedostatočných a nesprávnych údajov, žalobca vôbec neaplikoval Opatrenie NBS a poskytol úver, hoci limit ukazovateľa schopnosti splácať úver bol vyšší ako 1, čo je v priamom rozpore s Opatrením NBS.

39. Keďže žalobca nepredložil potrebné dôkazy, ktorými by preukázal, že veriteľ pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere so žalovaným skúmal riadne jeho schopnosť splácať spotrebiteľský úver v zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, súd má za to, že veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou pri plnení svojej zákonnej povinnosti skúmať schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver. Zároveň súd dospel k záveru, že veriteľ hrubo porušil svoju povinnosť podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže nepredložil žiadne dôkazy, aby schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver posudzoval s prihliadnutím k jeho pravidelným mesačným výdavkom. Uvedené má za následok, že poskytnutý úver je bez úrokov a poplatkov v zmysle § 11 ods. 2 druhá veta zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom k súdom prijatým záverom o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru na základe vykonaného dokazovania, súd už nepristúpil k ďalšiemu skúmaniu prípadného neuvedenia, prípadne nesprávneho uvedenia obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

40. Keďže poskytnutý úver sa považuje za bezúročný, súd priznal žalobcovi iba zostatok istiny úveru v sume 4.715,78 Eur. Uvedená suma predstavuje rozdiel medzi skutočne poskytnutým úverom vo výške 6.500,00 Eur a výškou vkladov na splátky úveru vo výške 1.784,22 Eur. V prevyšujúcej časti ohľadom istiny úveru súd žalobu zamietol, nakoľko úver považoval za bezúročný a bez poplatkov. Dlžnú sumu súd zaviazal žalovaného zaplatiť s 5,00 % zákonným úrokom z omeškania ročne v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. v platnom znení, a to od 06.04.2023 (t.j. od doručenia žaloby žalovanému) do zaplatenia a to s poukazom na skutočnosť že žaloba nebola upravená vo vzťahu k úrokom z omeškania v prípade vyslovenia bezúročnosti bezpoplatkovosti úveru a žalobu o zaplatenie úrokov z omeškania v prevyšujúcej časti zamietol s poukazom na vyššie uvedené.

41. Z uvedeného zároveň vyplýva, že žalobu v časti o zaplatenie úroku z úveru vo výške 2.166,84 Eur a úroku z omeškania nad priznanú výšku zamietol ako nedôvodnú, keďže poskytnutý úver sa považuje za bezúročný.

42. Ďalej žalobcom uplatnené náklady na vymáhanie pozostávajúce z nákladov za vystavenie upomienky č. 1 zo dňa 27.09.2020 vo výške 3,00 Eur a nákladov za vystavenie poslednej výzvy zo dňa 25.10.2020 vo výške 4,00 Eur súd považoval za nepreukázané. Žalobca v žalobe síce tvrdil, že v súvislosti s vymáhaním pohľadávky mu vznikli náklady v celkovej výške 7,00 Eur, avšak nepreukázal, aby skutočne vynaložil v súvislosti s vymáhaním pohľadávky sumu 7,00 Eur. Vzhľadom na uvedené, súd žalobu žalobcu v časti o zaplatenie nákladov v sume 7,00 Eur ako nedôvodnú taktiež zamietol.

43. Žalobca sa domáhal voči žalovanému zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 932,58 Eur, pričom zmluva o spotrebiteľskom úvere v článku IX. bod 1 obsahovala dojednanie, že ak sa dlžník dostane do omeškania so splácaním pravidelných splátok alebo ich časti, veriteľ má právo požadovať okrem omeškaných pravidelných splátok zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 12 % ročne z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania. Teda v zmysle § 544 Občianskeho zákonníka bolo medzi stranami zmluvy o spotrebiteľskom úvere písomne dohodnuté, že porušenie povinnosti žalovaného ako dlžníka splácať žalobcovi ako veriteľovi poskytnutý úver bolo zabezpečené zmluvnou pokutou. Súd poukazuje na § 53a Občianskeho zákonníka a s tým súvisiacu skutočnosť, že žalobca je v prípade vyslovenia neplatnosti zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi, rovnako tak domáhania sa nárokov z neprijateľných zmluvných podmienok. Z rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 5Csp/99/2018 zo dňa 10.10.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 9 CoCsp/23/2020 zo dňa 29.04.2021 plynie, že nimi bolo rozhodnuté o neprijateľnosti zmluvných podmienky veriteľa Silverside, a.s. v zmluve so spotrebiteľom v obdobnom prípade nasledovne: „Súd

určuje, že zmluvné podmienky v Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 21.12.2017 uzatvorené medzi žalobcami v 1. a 2. rade a žalovaným uvedené: v Článku IX. - Upozornenie na následky nesplácania, bod 1 v znení : „Ak sa Dlžník dostane do omeškania so splácaním Pravidelných splátok alebo ich časti podľa tejto Zmluvy, Veriteľ má právo požadovať okrem omeškaných pravidelných splátok zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 12% p.a. z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania.“ a v Článku IX. - Upozornenie na následky nesplácania, bod 4 v znení : „V prípade omeškania Dlžníka s úhradou zosplatených záväzkov má Veriteľ právo požadovať zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 12% p.a. z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania. Bod 2. tohto článku sa použije rovnako.“ sú ako neprijateľné zmluvné podmienky neplatné.“ Vychádzajúc z § 53a Občianskeho zákonníka v obdobnom prípade strán sporu, kde na jednej strane vystupuje veriteľ a na druhej spotrebiteľ s využitím rovnakej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve (článok IX body 1,4 spotrebiteľskej zmluvy) možno konštatovať, že veriteľ si v tomto prípade v rozpore s ustanovením § 53a Občianskeho zákonníka uplatňuje nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Porušenie tejto povinnosti zo strany dodávateľa nemôže viesť k inému záveru, len k zamietnutiu žaloby v časti zmluvnej pokuty.

44. Súd pristúpil k posúdeniu splnenia podmienok pre povolenie splácať dlh v splátkach u žalovaného. Žalovaný na pojednávaní prostredníctvom svojho právneho zástupcu predložil prehľad svojich majetkových pomerov aj s listinnými dôkazmi. Predložil prehľad svojich príjmov, v zmysle ktorého jeho príjem za obdobie od 01/2023 do 09/2023 sa pohybuje od 1.500,00 Eur do 2.500,00 Eur, v mesiaci 3/2023 až 9610,40 Eur, priložil aj opis z účtu klienta. Jeho výdavky predstavujú splácanie dlhov: v Sociálnej poisťovni má celkový dlh 2.200,00 Eur, v poisťovni Dôvera dlh 420,00 Eur a Úradu vládného auditu dlhuje celkovo 2.300,00 Eur, predmetné splátky spláca sumou 290,00 Eur mesačne. V exekučnom konaní dlhuje sumu 3.500,00 Eur, spoločnosti BYTEX dlhuje 3.300,00 Eur (dlh spláca sumou 200,00 Eur mesačne), dlh za nájom predstavuje sumu 2.200 Eur, tento spláca sumou 550,00 Eur mesačne. Jeho pravidelné mesačné platby predstavujú sumu 250,00 Eur pre Sociálnu poisťovňu, 87,00 Eur pre poisťovňu Dôvera, prenájom- byvanie 450,00 Eur, SOLO Trade s.r.o, 360,00 Eur, Cofidis 260,00 Eur, internet, telefón 35,00 Eur mesačne, PZP 9,33 Eur mesačne, daň z príjmu 3.700,00 Eur (hradí jednorazovo).

45. Hľadiskami pre úvahu súdu, či má žalovanému, ktorého platobnú povinnosť určil, priznať výhodu splátok, bude najmä výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovaného aj v konaní prejavená snaha o plnenie záväzku, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania a skutočnosť, či by prípadné zdržanie v plnení súdom ustanovenej povinnosti nedodržaním jednotlivých splátok nebolo v riešenom prípade vzhľadom na osobné pomery žalobcu príliš ťaživé (R 117/1967).

46. Súd povolil v zmysle ustanovenia § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku s použitím princípu v znení čl. 6 Civilného sporového poriadku, vzhľadom na nepriaznivú finančnú situáciu žalovaného, s ohľadom na početné výdavky, zaplatenie dlhu v dlhšej lehote. V prvom rade z predložených listinných dôkazov žalovaným, má súd za preukázané, že sa jedná o osobu, ktorá pracuje v pracovnom pomere, nakoľko má záujem uhradiť svoje početné dlhy. Jeho celkový mesačný príjem sa pohybuje od 1.500,00 Eur do 2.500,00 Eur, v mesiaci 3/2023 až 9.610,40 Eur, avšak jeho mesačné náklady v podstate presahujú dosiahnutý príjem, pričom svoje náklady žalovaný dostatočne preukázal listinnými dôkazmi. Pri rozhodovaní o splátkach súd zobral do úvahy okolnosti prípadu, z ktorých je zrejmé, že vzhľadom na pomery žalovaného, je splnenie uloženej povinnosti v lehote do troch dní objektívne nemožné a zároveň že splňa podmienky pre povolenie splácať dlh v splátkach. Splácanie dlžnej sumy v splátkach vo výške 150,00 Eur mesačne, sa približuje mesačnej splátke aká bola pôvodne dohodnutá v úverovej zmluve. Povolením nižších mesačných splátok bude žalobcovi splatená celá dlžná suma priznaná rozsudkom, vrátane úrokov z omeškania, len v dlhšom časovom horizonte. Lehota bola predĺžená súdom, povolením plnenia dlhu v mesačných splátkach v sume, ktorú súd v zmysle preukázaných pomerov žalovaného, považuje za plniteľnú. Z toho dôvodu súd určil výšku mesačnej splátky v sume 150,00 Eur, v danom prípade do konca každého kalendárneho mesiaca, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku. Splácanie splátok v lehote splatnosti a v určenej výške súd povolil pod podmienkou, že v prípade ak sa žalovaný dostane do omeškania s plnením čo i len jednej splátky, stáva sa splatným celé plnenie jednorazovo.

47. Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ustanovenie § 255 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého: (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví,

že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo; v spojení s ustanovením § 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku: (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

48. Žalobca sa v predmetnom konaní domáhal zaplata sumy 9.780,16 Eur (istina vo výške 5.827,94 Eur, zmluvný úrok vo výške 852,80 Eur, zmluvný úrok z omeškania vo výške 2.166,84 Eur, zmluvná pokuta vo výške 932,58 Eur), pričom úspech mal v časti o zaplata 4.715,78 Eur. V prejednávanej veci úspech žalobcu a úspech žalovaného boli približnej v rovnakej výške, a preto súd nepriznal právo na náhradu trov konania žiadnej zo strán sporu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní od doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresnom súd Rožňava a o odvolaní rozhodne Krajský súd v Košiciach.

Podľa ustanovenia § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa odseku 2 citovaného § odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Podľa odseku 3 citovaného § odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 1,2,3 Civilného sporového poriadku podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. (2) Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. (3) Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z.z. - Exekučného poriadku).